

MARCEL·LÍ PASCUAL | Director d'Edicions Salòria

“Tenir una editorial a la Seu i treballar pel territori és un luxe”

En una època en què el món editorial està passant una profunda crisi pel que fa a vendes, canvi productiu i saturació de producte, és gratificant trobar algú com Pascual, que està al capdavant d'una editorial petita, però plena de salut, que va néixer en i pel territori i que, poc a poc, està expandint-se i augmentant títols sense perdre l'essència. edicionssaloria.com

Com va ser l'inici?

L'any 2002 vam començar una revista gratuïta, *Viure als Pirineus*. Aquesta publicació mensual es va convertir, fa 7 anys, en el pal de pallar de Salòria.

Revista i editorial van de la mà?

Ho podríem dir així. El primer llibre, per exemple, el seu autor va ser un col·laborador de la revista, que feia articles d'opinió mensuals, i li vam editar una recopilació il·lustrada. Poc a poc, hem anat incrementant la producció.

Sou una editorial de referència als Pirineus.

Sí, a partir de la revista, ens hem anat consolidant. Podríem dir que l'origen és *Viure als Pirineus*, de la qual se'n deriva Salòria i, en tercer lloc, la web,

viurealspirineus.cat.

Una de les vostres seccions més potents és el llibre infantil.

Sí, la col·lecció *Petit Pirineu* és un dels nostres punts forts. Sempre partim de la vinculació al territori: la idea neix per explicar les tradicions i les llegendes pirinenques als més petits, d'una forma divertida. Abans ja havíem tocat en assaig la cultura i la història dels Pirineus. L'editorial vol fer territori, bàsicament, i, a partir d'allà, donar-nos a conèixer al país.

També vau començar amb il·lustradors locals?

Exacte. És la mateixa idea i, poc a poc, n'hem anat incorporant de fora, tant adreçat al públic infantil com a l'adult.

Creus que tenim el territori pirinenc una mica oblidat?

Tenir una editorial a la Seu és un luxe per la qualitat de vida i això ens ho permeten les noves tecnologies. Però sí que detectem un cert oblit dels nostres autors, que podrien ser números u si publicuessin a Barcelona, per exemple. Però aquí estem, lluitant.

“ Tenim autors que si publicuessin a BCN serien primeres espases; lluitem per això! ”